

tisk er et vigtigt brev, hvor jeg synes, miljøministeren gør rede for tingene.

Så vil jeg sige til fru Charlotte Antonsen og til fru Gitte Lillelund Bech: Vi kommer jo tilbage til en lang række af tingene i de efterfølgende spørgsmål, der er stillet til mig.

Endelig til hr. Keld Albrechtsen: Jeg ville egentlig fraråde, at vi i dag brugte hinandens kræfter på polemik og på, hvad der er foretaget.

Jeg vil slutte med at minde om, at fru Gitte Lillelund Bech, fru Charlotte Antonsen og andre jo skal være opmærksom på, at miljøministeren har man selv bedt om kom til stede her i salen i dag til at besvare nogenlunde de samme spørgsmål som dem, der er stillet til mig. Derfor er det også naturligt for mig at henvise til ressortministeren på nogle af de her områder; det er jo også den måde, vi plejer at tale om tingene her i Folketinget på.

Charlotte Antonsen (V):

Som det fremgår af det brev, udvalget har modtaget fra miljø- og energiministeren, har vi allerede spurgt miljø- og energiministeren. Det foregik i Europaudvalget den 10. maj. Så det har været forsøgt, vil jeg gerne sige til statsministeren. Der havde vi en usædvanlig optræden fra miljøministeren side, og i hvert fald fik vi ikke noget, der bare lignede noget af en undskyldning eller en forsikring om, at man fremover ville tage mandatgivningen i Europaudvalget mere alvorligt.

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål fra før: Hvordan agter statsministeren at sikre, at vi fremover undgår, at miljø- og energiministeren giver misvisende oplysninger til Folketinget?

Når jeg læser svaret her, kan jeg se, at miljøministeren angiveligt mener, at han ikke var opmærksom på, at udvalgets drøftelser ikke var sket på grundlag af forhandlingsoplægget. Jeg kan forstå, at det vil sige, at miljøministeren ikke har været klar over, hvornår Europaudvalget giver mandat.

Og så bliver jeg nødt til at spørge statsministeren: Føler statsministeren sig tryk ved, at vi har en miljø- og energiminister – et meget vigtigt område for Danmark – som ikke er klart over, hvilke mandater han har med fra Folketinget? For jeg synes, det er meget, meget, meget ubehageligt, hvis det er situationen, og vi altså har en minister, der simpelt hen ikke kan overskue sit sagsområde.

Dér må jeg altså have et klart svar fra statsministeren: Skal det her have lov at sejle videre, el-

ler agter man at stramme op på procedureerne, så vi kan være sikre på, at det aldrig sker igen?

Eva Kjer Hansen (V):

I forlængelse af statsministerens besvarelse af hr. Jørn Jespersens spørgsmål skal jeg blot bede statsministeren om at bekræfte, at miljøministeren heller ikke kunne være til stede under debatten sidste onsdag og derfor bad nogle folketingsmedlemmer om at skubbe spørgsmålene til i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at sagen måske kan sammenfattes på den måde, at miljø- og energiministeren troede, at han havde et mandat. Det burde han også have haft. Af en eller anden grund har han ikke fået det søgt, og hans hukommelse har altså svigtet i det øjeblik, og det er selvfølgelig beklageligt. Men vi kan jo alle sammen begå en fejl. Så synes jeg bare, man må sige det, som det er. Det bringer ikke sagen videre, hvis statsministeren så ligesom ikke vil besvare spørgsmålet.

Vi er ikke på kalkunjagt eller noget som helst fra Enhedslistens side i den her sag, for man kan tage fejl i en sag – det skal der også være spillerum for – men det kan ikke hjælpe, at man så bagefter ikke vil være med til at få sat den på plads.

Jeg vil bare bede statsministeren bekræfte, at sådan må forløbet have været, og at der burde have været søgt et mandat i den sag. Det blev der ikke, men det troede ministeren at han havde gjort, og det er da faktisk en fejl. Det håber jeg statsministeren kan bekræfte, for så kan vi jo komme videre med sagerne.

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om ikke statsministeren – sammen med den øvrige regering – er klar over, at der for hvert eneste europaudvalgsmøde faktisk foreligger en korrekt nedskrivning af, hvad det er, der er foregået på europaudvalgsmødet, og om miljø- og energiministeren derfor ikke, hvis han var i tvivl om, hvorvidt han havde fået et mandat, så kunne have slået op her eller have anmodet nogle af sine partifæller i Europaudvalget om at slå op her og se efter; om der var givet en mandat, eller om det alene var en orientering.

Og så vil jeg så til orientering for statsministeren fortælle, at jeg såmænd *ikke* har stillet spørgsmål til miljø- og energiministeren i dag.